

DECLARACIÓ

Cridem al Parlament de Catalunya a no cometre un greu error sobre l'eutanàsia

El cas de Noèlia, la jove de 25 anys que va morir per aplicació de l'eutanàsia, ha estat utilitzat com a base d'una proposició de llei a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats per modificar aspectes rellevants de la regulació processal d'aquest dret, amb el suport de PSC, Comuns, ERC i la CUP.

La mort de la Noèlia, després de divuit mesos de litigi amb els seus pares, s'ha convertit en la justificació política d'una reforma que pretén accelerar al màxim els recursos judicials en matèria d'eutanàsia. La temptació és comprensible: quan la justícia arriba tard, es pot pensar que el dret queda buit de contingut. Però en aquest punt s'introdueix **un error de perspectiva** de gran transcendència.

En una decisió irreversible com és l'eutanàsia, el valor superior no és la rapidesa, sinó la certesa. I la certesa, en un estat de dret, rep un nom molt concret: **garantia**.

La reforma que ara s'impulsa **sembla néixer d'una lectura superficial del cas**. La lliçó aparent seria que la lentitud judicial va prolongar innecessàriament el sofriment d'una jove que havia reiterat la seva voluntat. Però la lliçó real és una altra, molt més exigent per al legislador:

Noèlia va estar sota la tutela, els serveis o la responsabilitat de diferents instàncies de la Generalitat des dels 12 anys fins a la seva mort als 25. Durant aquest llarg període consten intents de suïcidi, una situació de discapacitat per causa psicològica i denúncies d'abusos sexuals en diverses ocasions, sense que consti una intervenció pública prou eficaç per redreçar el seu procés vital.

Això obliga a formular la pregunta decisiva: **com pot ser que una noia sota responsabilitat pública durant tretze anys acabés trobant en la mort la seva única sortida jurídicament validada?**

El nucli del problema no és la durada del recurs judicial, sinó el **fracàs acumulat dels dispositius públics de protecció, salut mental, acompanyament social i cures**.

Per això és un greu error legislatiu respondre al cas reduint terminis i comprimint garanties sense haver examinat abans què va fallar en la cadena de protecció institucional que havia d'evitar aquest desenllaç.

La reforma que es vol impulsar presenta, a més, en concret, sis problemes que exigeixen reconsideració immediata:

A. Omissió de responsabilitats públiques.

S'eludeix l'anàlisi de la responsabilitat de l'Administració de la Generalitat en el procés que va conduir una jove de 25 anys, que havia estat sota la seva empara durant anys, a demanar l'eutanàsia.

B. Reducció efectiva de garanties.

La compressió dels terminis dificulta la pràctica de proves pericials complexes, especialment en matèria de capacitat, vulnerabilitat psicològica i salut mental.

C. Desigualtat material davant la justícia.

Fixar només tres dies per recórrer davant el TSJ, amb necessitat d'advocat i procurador, pot deixar materialment indefensos pacients i famílies en situació de vulnerabilitat.

D. Ús estratègic de les cautelars.

La suspensió immediata pot esdevenir una eina processal utilitzable tant per bloquejar indegudament com per precipitar decisions irreversibles.

E. Fragmentació doctrinal.

L'absència de cassació obre la porta que cada TSJ consolidi criteris diferents sobre garanties essencials en una matèria d'extrema gravetat.

F. Desplaçament del problema real.

La reforma actua sobre el símptoma —la lentitud—, però evita la qüestió de fons: la insuficiència de cures pal·liatives integrals, les mancances en salut mental i l'ambigüitat sobre la intervenció de tercers en processos de gran vulnerabilitat.

La reforma és, per tant, **jurídicament insuficient i materialment discutible**.

La qüestió decisiva no és fer el procediment més ràpid, sinó **més segur i més garantista**.

En una decisió irreversible, la llei ha de maximitzar garanties, assegurar una contradicció robusta i establir que l'eutanàsia només sigui jurídicament legítima quan hi hagi hagut una **experiència prèvia real de cures pal·liatives integrals i d'acompanyament suficient**.

Sense aquesta condició, l'acceleració processal corre el risc de convertir en resposta jurídica el que en realitat és un **dèficit sanitari, assistencial i institucional previ**.

Per això demanem als grups parlamentaris que, abans de prendre qualsevol mesura sobre la llei que regula l'eutanàsia, constitueixin una **Comissió específica d'investigació sobre l'afer Noèlia**, destinada a examinar:

- el paper de les diferents instàncies i serveis de la Generalitat,
- les decisions adoptades al llarg del seu itinerari vital,
- les omissions assistencials o protectores que es puguin haver produït,
- i les responsabilitats institucionals derivades.

No es tracta de facilitar una mort més ràpida, sinó d'evitar les condicions que poden portar una vida jove i vulnerable a considerar-la com l'única sortida. És l'única via per evitar nous "casos Noèlia" en el futur.

Corrent Social Cristià (e-C) "El Corrent"

Barcelona, 22 d'abril de 2026

Segueix-nos a: